

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İzmir ilinde mülkiyeti İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne ait olan tarihi Meslek Fabrikası, Gasilhane ve Egemenlik Evi (Eski Belediye Hizmet Binası) sadece birer taşınmaz değil, aynı zamanda halkın hizmetinde kullanılan yaşayan birer endüstriyel miras örneğidir. Kamu hizmetine tahsis edilmiş bu taşınmazların Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne devredilmesi süreci ve bu süreçte yaşanan hukuki belirsizlikler ile kolluk kuvveti marifetiyle gerçekleştirilmeye çalışılan tahliye işlemlerinin; hukuk devleti ilkesi, yerel yönetimlerin özerkliği, kültürel mirasın korunmasının gerekliliği ve kamu yararı açısından incelenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince ekte sunulan gerekçe çerçevesinde Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

~~Au. Mahmut Tanal~~ ~~Sarıyer~~
~~Sarıyer~~ ~~Milletvekili~~ ~~Diğ. Mv.~~
Ömer Fethi Göner
Kırsele

SEDA KÂYA ÖSEN

İzmir Milletvekili

Ayhan BAKUT

KR
Berna Ayhan Bülent
Adana Mv.

Cem AVSAR

Tokat Mv.

Özgür Erdem İNCESU

Adana Mv.

II. Süleyman

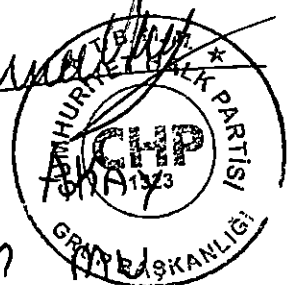
Jale Nur ŞEKER
ESKİŞEHİR Mv.

Orhan SÜMER

Adana Mv.

Veli Ağbaba
Malatya Mv.

Cevdet
Kocobiş

GEREKÇE

İzmir halkının kültürel ve tarihsel mirası olan aynı zamanda İzmir'in tarihi derinliğini ve Cumhuriyet döneminin kalkınma mücadelesini simgeleyen Meslek Fabrikası, Gasilhane ve Egemenlik Evi (Eski Belediye Hizmet Binası) sadece birer taşınmaz değil, aynı zamanda yaşayan birer endüstriyel miras örneğidir. Özellikle 1926 yılında bizzat Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün imzasıyla İzmir halkının kullanımına sunulmak üzere belediyeye devredilen Meslek Fabrikası (Eski Un Fabrikası), Cumhuriyet'in yerel kalkınma vizyonunun en somut örneklerinden biridir. Şehrin hafızasında derin izler bırakan bu yapıların mülkiyet durumuna dair başlatılan Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne ait devir işlemleri, İzmir'in tarihsel kimliğini korumaktan çok geçmiş hafızası ile olan bağını da zayıflatmaya yöneliktir.

Söz konusu binalar, uzun yıllardır eğitimden sosyal hizmetlere kadar doğrudan halkın kullanımına tahsis edilmiş, "kamu hizmeti" odağında işlevlendirilmiş alanlardır. Meslek Fabrikası'nda yürütülen istihdam odaklı eğitimler, Gasilhane'nin sunduğu temel kentsel hizmetler ve Egemenlik Evi'nin temsil ettiği idari miras, bu yapıların mülkiyet tartışmalarının ötesinde birer toplumsal değer olduğunu kanıtlamaktadır. Ancak son dönemde yargı süreçleri devam ederken polis ablukası ile gerçekleştirilen tahliye girişimleri ve idari müdahaleler, bu kültürel mirasın korunmaya değil, yok edilmeye çalışıldığı endişesini yaratmaktadır.

Şehrin ortak mirası olan bu alanların, asıl sahibi olan halkın hizmetinden koparılması, kentsel bellek ve sürdürülebilir koruma ilkeleriyle de bağdaşmamaktadır. Bu bağlamda; anılan yapıların tarihsel devir protokollerine sadık kalınması, endüstriyel miras niteliklerinin korunması ve kamu hizmetlerinin aksatılmadan sürdürülmesi için gerekli idari ve hukuki zeminin araştırılması amacıyla Anayasa'nın 98. maddesi ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereği Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

